

Izhaja vsako sredo in petek.
Stane za celo leto 15 L
» pol leta 8 »
» četrt leta 4 »
Za inozemstvo celo leto lir 40.
Na naročila brez do poslani naročnine se ne moremo ozirati.
Odgovorni urednik: Polde Kemperle.

GORIŠKA STRAŽA

St 87

V Gorici, v sredo 7. decembra 1927

Leto X.

Nefrankirana pisma se ne sprejemajo. Oglasi se računajo po dogovoru in se plačajo vnaprej. — List izdaja konsorcij »Gor. Strazha«. — Tisk Katoliške tiskarne v Gorici. Ri. va Piazzutta št. 18.
Uprava in uredništvo: ulica Mameli štev. 5. (prej Scuole).
Telef. int. štev. 308.

Važna dežela.

Julijska Krajina je že stoletja prava evropska dežela. S tem hočemo reči, da je po tej deželi tekom stoletij segalo že mnogo evropskih narodov in držav, in sicer zato, ker se v Julijski krajini križajo velike ceste evropskih narodov. V tem pasu zemlje na skrajni severni obali Jadrana se srečajo tri velika evropska plemena: Romani, Germani, ki stoje za Julijskimi alpami in Slovani, staroselniki te lepe dežele.

Zato je zgodovina naše dežele vsa prepletena z boji. Sloveči zgodovinar Pavel Dijakon pripoveduje, kako so se že v 6. stoletju bojevali Slovani s friulskimi vojvodi in uspešno ubranili svojo deželno posest. In pozneje je prišla doba, ko so katoliški Slovenci združeni s Furlani premagali Obre, ki so grozili udreti v Italijo, jo opustošili in zasušiti. Potem so zavladali todi frankovski grofje, za njimi oglejski patrijarhi in razni fevdni gospodje tujega rodu. Ko so drzna krdela Turkov ponesla prapor z rdečim polumesecem na zapad, so večkrat pridrla prav do Soče, a tu jih je zmagovito zaustavljalo in ugonabljal junaštvo Slovencev, ki so stali ko silen zid in branili cvetočo, od razkošja in bogastva kipečo Italijo ter Rim, srce cerkvene organizacije, pred uničenjem.

Ta naša dežela je bila važna v zgodovinski preteklosti, je pa tudi zdaj pomembna za življenje mnogih evropskih narodov.

Kakor v preteklosti tako so tudi danes le sèm obrnjene oči mnogih evropskih narodov. Zakaj Trst je naravno gospodarsko iztočišče za srednjeevropske dežele, in nič čuda

ni, če se lep del trgovine v Nemčiji, Avstriji, Jugoslaviji, Češkoslovaški zanima za te kraje. Nič čuda ni, če se zanimajo tudi za ljudstvo, ki tod prebiva, za njegovo mišljenje, jezik, kulturo. Vedno bolj obširno piše nemško, češko, švicarsko in drugo časopisje o Slovencih in Hrvatih v Italiji, o naših željah, o našem položaju. In priznati moramo, da so sodbe resnih listov za nas častne in poštene.

Jasno je ko beli dan: Naša dežela ni le majhna skupina provinc, navadnih upravnih enot, ampak je dežela, kjer se od pamtiveka križajo poti evropskih narodov, kjer se stikajo kulture in interesi raznih narodov.

Še več! Prav radi naše dežele so že izbruhle vojne in uprav na teh tleh so se že neštetokrat spopadle vojske. Tudi v sedanji dobi je Julijska krajina taka dežela, da bi radi nje lahko prišlo do vojnih spopadov in da bi na njej ali ob njej lahko zadivjala najstrašnejša vojna.

Iz dna srca, iz vseh sil svoje duše kličemo: Nočemo vojne! Vemo tudi, da je sedanja visoka vlada Italije miroljubna, kar posebno zadnje čase dokazuje. Toda treba je v tej zgodovinski in politično tako važni dobi odstraniti vse, kar bi moglo zanetiti nove spore, treba je priznati narodni manjšini njeno kulturno individualnost in ji dati naravne pravice v šoli in v vsem javnem življenju.

To smo zapisali, gnani od svoje katoliške vesti in v veri, da tako služimo svojemu ljudstvu, državi in evropskem miru.

elektrizirana po besedah, ki ste jih Vi naslovili na narode Avstro-Ogrske in ki so dopuščale upanje, da je napočil končni trenutek osvoboditve Slovanov v monarhiji. Zahteval sem, naj se moji vojaki pridružejo trudu mogočne armade, da se doseže ta vzvišeni cilj. Ali se še ni prelilo dovolj slovanske krvi za dosego tega cilja? Ne morem zahtevati od svojih vojakov, da nadaljujejo boj z enakim samozatajevanjem, s katerim so dosedaj dokazali svojo hrabrost in s katerim so dosegli toliko uspehov. Do tega trenutka so moji vojaki, v zavesti absolutne potrebe žrtev, ki smo jih od njih zahtevali, stoično prenašali vsako mučenštvo. Sedaj jih nihče ne bo mogel prepričati, da jih njihovi veliki zavezniki niso odbili in da niso slovanskih idealov žrtvovali v korist Italije.

Na drugi strani pa se zdi, da bo Romunija kot pogoje za vstop v vojno zahtevala, da se ji jamči ne samo Transilvanija, ampak tudi ves Banat, ki je po velikem delu naselejen s Srbi. Diplomacija je hotela prisiliti Srbijo, naj tudi Bolgarom pomaga do velike teritorialne koncesije. Na ta način zahtevajo in dobivajo vse te nevtralne države, ki so dozdej kolikor mogoče poskušale pomagati našim sovražnikom in ki so se ob začetku vojne pokazale sovražne, od zaveznikov jamstva, v škodo majhnega toda zvestega zaveznika, ki se je dozdej s svojo močjo in z božjo pomočjo uspešno bojeval.

Smatram za svojo dolžnost, da Vam razložim vsa ta vprašanja in vse te težkoče, ki so se pojavile prav sedaj v tej uri, ki je strašna za me in za moj narod. Torej, kadar človek najbolj potrebuje moralne moči, mu grozijo z obupom, mesto da bi mu dajali pogum. Armada, ki je v takem duševnem stanju, se lahko vnaprej smatra za premagano.

Tisoč želj sreče in slave Vam pošilja Vaš nečak, ki Vas vdano ljubi. — Aleksander.

Tako se glasi tisto pismo, ki ga vse jugoslovansko časopisje razlagajo kot dokaz politične dalekovidnosti svojega mladega kralja.

Da so se 1. decembra vršile velike slovesnosti po vsej državi, je skoraj odveč omenjati.

Briand o pogodbi z Jugoslavijo.

Polemika o francosko-jugoslovanski in italijansko-albanski pogodbi se nagiblje h koncu. Zadnje besede sta imela francoski zunanji minister Briand in italijanski ministrski predsednik Mussolini.

Briand je v francoskem parlamentu dne 30. novembra ob priliki razprave o proračunu zunanjega ministrstva podal poročilo o zunanjem položaju. Briand je začel:

»Vprašali so nas: Zakaj ste podpisali to francosko-jugoslovansko pogodbo? Zdi se, da ima videz protikrepa, ki bo zastrupil razmerje med Francijo in Italijo. — Jaz, oseben, sem velik občudovatelj Italije in na drugi strani ne morem pozabiti, da je bil mož, ki danes načeluje italijanski vladi, velik graditelj sodelovanja med Italijo in Francijo v vojni.

»Njegova dežela«, je namignil Briand na italijansko zunanjo politiko, »ima brez dvoma zunanje zveze; on jih ne skriva in to ni nič ne-

zakonitega. Grajali bi ga samo radi tega, da nas ne meri vedno tako prijateljski, kot bi bilo želeli. Toda to še ni zadosten vzrok, da naj človek izgubi glavo radi nekih besed. Besede ljudi si namreč hitro sledijo druga drugi in če je človek slišal kako neprijetno, ima vedno upanje, da bo kmalu slišal drugo, ki bo ugajala.

»Zakaj«, je nadaljeval Briand, — so me vprašali — zakaj se niste posvetovali z Italijo? Toda jaz sem bil vsak turnetev pripravljen k temu. Srečal sem se z Mussolinijem v Rimu, srečal v Locarnu. Tudi jutri bi ga srečal brez vsakega neugodja.

Vsak predlog sporazuma za pogodbo o prijateljstvu ali mirni poravnavi me je našel pripravljenega, ugodno odgovoriti. Ohranil sem trdno prepričanje, da se bo ustvaril sporazum med obema državama. V sedanjem trenutku in spričo paznega mnenja narodov se mi ne zdi mogoče obujati misli na vojno. In tudi v Italiji bi se od povsod dvignili svarilni klici, ako bi kdo utegnil misliti, da bi kak dogodek ali karkoli mogel vreči ti dve ljudstvi drugo proti drugemu.

Francosko-jugoslovanska pogodba izhaja iz naše vztrajne volje, nadomestiti nasilne rešitve s pravimi. Na drugi strani pa smo dolžni ohraniti zvestobo našim prijateljstvom. Jugoslavija nam je bila zvesta in poštena prijateljica.

Briand je govoril še o zgodovini francosko-italijansko-jugoslovanskega razmerja. Rekel je tudi, da je o podpisu pogodbe obvestil rimsko vlado poldrugi mesec prej. — Ko je končal svoj govor, mu je skoro vsa zbornica navdušeno ploskala.

Mussolini o pogodbi z Albanijo.

Mussolini je pogodbo z Albanijo predložil 2. decembra državnemu zboru in ji dodal sledeče sprenno poročilo:

»Ko mi je bila čast predložiti narodnemu parlamentu prijateljsko in varnostno pogodbo, sklenjeno z Albanijo 26. novembra 1926., sem razložil nerazrušno notranjo zvezo zemljepisnih in zgodovinskih vzrokov, ki je dajala našim stikom z Albanijo značaj višjega zakona, kateremu so se volja ljudi in zadeve njihove politike morale podrediti.

Nato govori Mussolini o dogodkih po 26. nov. 1926., o jugoslovansko-albanskem sporu itd. Ti dogodki da so pokazali, da je potrebno tesnejše sodelovanje med obema državama. Nato Mussolini nadaljuje:

»Ko sem v zaključku svojega poročila o tiranski pogodbi na državnem zboru rekel, da bo odobritev tega dejanja izrazila vztrajnost italijanskega naroda — v hotenju po lastni varnosti — varovati albansko neodvisnost, sem videl v daljavi nov in srečen razvoj italijansko-albanske politike. Ta zavezna pogodba je torej dokument popolne enakosti koristi in pravic.« Nato je Mussolini poudaril pomen te pogodbe za Italijo na splošno.

Pogodbo je, kot poročamo na drugem mestu, državni zbor skoraj soglasno odobril. S tem je javna polemika v glavnem končana. Zajemljiv je bil tudi govor parlamentarnega poročevalca poslanca Torreja. Radi pomanjkanja prostora ga ne moremo objaviti.

Kaj se godi po svetu?

1. decembra je Jugoslavija praznovala deveto obletnico svojega obstoja. Na ta dan 1. 1918. je namreč takratni regent in sedanji kralj Aleksander proglasil ujedinjenje Srbov, Hrvatov in Slovencev v eno, enotno jugoslovansko državo. 1. decembra je narodni praznik, ki ga posebno slovesno obhajajo.

V proslavo tega znamenitega dne je belgrajska »Politika« objavila zajemljiv dokument iz bližnje preteklosti, namreč pismo, ki ga je srbski regent Aleksander (sedanji kralj) poslal dne 15. avgusta 1915. iz Niša ruskemu velikemu knezu Nikolaju Nikolajeviču, ki je bil takrat vrhovni poveljnik ruske armade. Nikolajevič je pismo izročil carju Nikolaju II. Pismo je po padcu carizma našla sovjetska vlada in ga izročila javnosti. Pismo ima sicer datum 15. avgusta, pisano je bilo pa 22. aprila 1915. to je, deset dni po sklepu znane londonske pogodbe, ki je nagnila Italijo, da je napovedala Avstriji vojno. Pismo so objavili tudi ital. listi, med njimi »Piccolo della sera« od 3. dec., po katerem smo ga posneli.

Vsebina pisma.

Pismo se glasi: »Dragi stric! Prejel sem Vaše pismo, ki mi je povzročilo veliko veselje. Sporočam Vam, da se izvršujejo vsi ukrepi za prehod srbske armade k napadu. Upam, da bomo napadli sovražnika v določenem roku in da bodo do takrat odstranjene vse težkoče,

katero sem Vam omenil v zadnji brzojavki.

Prav v tem trenutku, ko jemljem pero v roko, da se Vam zahvalim za Vaše laskavo mnenje o mojem delu in o delu moje armade, sem prejel poročilo, v katerem mi javljajo, da so bile koristi slovanstva, radi katerih se je ta vojna pričela, žrtvovane zato, da se zagotovi vstop Italije v vojno.

Na podlagi pogodbe, ki je bila sklenjena med državami Trojne zveze in ki jo dosedaj ljubosumno skrivajo, bo dobila Italija vso avstrijsko obal s njenim »hinterlandom« (zaledjem, ur.). Tako nam bo odvzetih več kot en milijon najčistejših Slovanov — Srbov, Hrvatov in Slovencev — ali 150.000 najboljših vojakov in mornarjev. To pomeni nadalje, da bo Italija dobila vsa pristanišča, vse strateške točke in vse izlive v Jadranskem morju. V razmerju z nami bo Italija zavzela isto mesto in isto nalogo kot Avstrija, o kateri smo upali, da se je bomo v tej vojni rešili.

Ne bom Vam našteval vseh težkoč in vseh nevarnosti, s katerimi bo Italija v bodočnosti mesto Avstrije ogrožala Balkan. Nameravam samo obrniti pozornost vrhovnega poveljnika ruske armade, ki drži v rokah usodo slovanstva, na moralni strani tega vprašanja. To vprašanje je najhujši udarec za našo armado, ki hoče zmagati sovražnika. V začetku je bila moja armada

Okno v svet.

Vojaška kontrola nad Avstrijo odpravljena.

Konferenca poslanikov v Parizu je sklenila, da z 31. januarjem 1928. odpravi medzavezniško vojaško kontrolo nad Avstrijo.

Albansko-italijanska pogodba.

Albanska vlada javlja v svojem časopisju, da pogodba z Italijo ni plod štirih dni, temveč plod dolgega proučevanja in pripravljanja.

Sprememba pravil Zveze narodov.

Italijanski listi poročajo, da bodo zastopniki majhnih držav predlagali, naj se pravila Zveze narodov spremenijo v toliko, da bo Zveza vsako pogodbo pred vpisom pregledala, ali se strinja z nameni Zveze. Povod za ta predlog je dala albansko-italijanska vlada.

Zopet Macedonija.

V sredo 30. novembra ponoči je četa bolgarskih komitašev zadela ob orožniško patruljo. Razvil se je boj, ki je trajal več kakor eno uro. Končno so komitaši ušli.

15. kongres boljševiške stranke se je pričel 2. decembra v bivši moskovski carski palači Kremlu. Navzočih je 1500 ljudskih zastopnikov. Opozicija menda ni čisto nič zastopana.

Upor v južni Rusiji?

Milanski »Corriere della Sera« javlja, da je v južni Rusiji, posebej v Odesi izbruhnil vojaški upor. Velika večina čet je prostovoljno stopila pod poveljstvo Trockega. To je začetek državljanske vojne. — Vest še ni potrjena.

Trocki in G. P. U.

Sedaj prihajajo iz Moskve vesti, da je Stalin po izključitvi Trockega in Zinovjeva iz stranke ukazal G. P. U. (politični policiji), naj ju za pre. Načelnik G. P. U. pa se je menda uprl, češ, da tvorijo vodstvo skoro sami opozicionalci. Stalin je načelnika prisilil, da je odstopil, in imenoval novega. Vodstvo G. P. U. pa je izjavilo, da novega načelnika ne prizna. Zato je moral Stalin odnehati. Trockij in Zinovjev sta pa še svobodna.

DNEVNE VESTI.

Naročnikom!

Današnji številki našega lista smo priložili položnice. Prosimo cenj. naročnike, da se jih poslužijo in nam čimprej določijo naročnino. Če je kdo naročnik že poravnal, naj položnico odda sosedu ali znancu, ki še nima »Straže«, da se naroči na glasilo primorskih Slovencev. Prosimo cenj. naročnike, naj bodo s poravnavo naročnine točni, ker je nam le na ta način omogočeno izdajanje naše »Gor. Straže«.

Upravništvo.

Delovanje posl. Besednjaka.

Kakor znano, je pri zadnjih izpiti v Trstu padla velika večina odvetniških kandidatov naše pokrajine. Slovenski in tudi nekateri italijanski kandidati so se obrnili nato na poslanca dr. J. Besednjaka, naj posreduje pri ministru pravde. Dr. Besednjak je obrazložil ustno ministru težavni položaj padlih kandidatov in ga prosil, naj odredi ponovne izpite ter ohrani pri tem vse prednosti in pravice, ki so bile za gotovljene kandidatom po zakonu od 25. marca 1926 št. 453.

Dne 28. novembra t. l. je dobil dr. Besednjak od ministra nastopni odgovor:

»Gospod poslanec!

Z ozirom na Vaše žive pobuje Vam naznanjam, da je bil z ministrskim odlokom od 6. oktobra 1927. objavljen v Uradnem listu dne

27. istega meseca pod št. 249. podaljšan rok od 12. oktobra 1927, o katerem govori 2. člen ministrske odredbe od 4. septembra 1926, za eno leto.

To podaljšanje daje odvetniškim kandidatom novih pokrajin, ki so bili zvrženi pri prokuratorskem izpitu leta 1926., možnost, da se javijo zopet k izpitu pri prihodnjem zasedanju in da uživajo v slučaju, da pri skušnji uspejo, vse pravice, določene v 68. členu zakona od 25. marca 1926. št. 453.

S priručnimi poizdavi

Vam vdani

Alfredo Rocco l. r.

Iz pisma je razvidno, da je intervevca poslanca Besednjaka imela popoln uspeh.

»Goriška pratika«

je izšla, kot smo že javili, tudi letos. Običajno smo celoletnim naročnikom, naprej plačnikom darovali Pratico za novo leto. Letos žal ne moremo in vsled obstoječih odredb tudi ne smemo več tega storiti — darovati Pratico. Ker pa smo hoteli ustreči naročnikom, ki želijo imeti Pratico, smo poskrbeli, da jo dobijo po ceni. Za naročnike »Straže«, ki plačajo naročnino za celo leto 1928 naprej stane »G. Pratica« za l. 1928. petdeset stotink. Kdor hoče imeti v letu 1928 »G. Stražo« in »G. Pratico« naj nam čimprej določijo 15 lir za list in 50 sto-

tink za Pratico. Kdor želi imeti Pratico po pošti, naj doloži še 10 stotink več za poštnino. Skupno bi bilo: 15.60 L. — Upamo, da nam ostanejo vsi prijatelji in naročniki kljub tej spremembi zvesti in nam pridobijo še novih naročnikov. Bog blagoslovi Vas in Vaše delo!

List za listom pada...

V nedeljo smo spremili na zadnji poti Josipa Sardoča. Pogreba se je udeležilo na stotine rojakov. Moški zbor mu je pretresljivo zapel dve žalostinki, doma in v cerkvi. Položili smo v grob priprostega, a umnega moža, ki je vzgojil vrlo družino. Kraškega rodu je bil, vztrajen in trden v bridkosti življenja, segav in duhovit, zato je zapustil velik krog zalujočih prijateljev. Naj mirno počiva v zemlji, ki jo je ljubil vse dni, njegova blaga duša pa naj se spojuje v Bogu!

Sv. Andrej v Gorici.

V ponedeljek smo obhajali v Gorici običajni prvi dan trga sv. Andreja, ki traja po starih sporočilih 14 dni. V mesto se je nateklo od vseh strani obilo deželanov. Po ulicah je bilo od zjutraj do večera zelo živahno in gostilne so bile zlasti v opoldanskih urah prenapolnjene. Krčmarji in komedije raznih vrst so imeli dober dan. Manj zadovoljni so bili s trgovci in obrtniki, ki niso bili preveč obteženi z delom. Izjemo so tvorili prodajalci raznih igrač in sličnih malenkosti, ker smo bili ravno na predvečer sv. Miklavža. Travniki je bil nabasan z najraznovrstnejšim blagom raznih domačih kramarjev, ki so na vse mogoče načine vabili ljudi in ponujali svojo robo. Zlasti številno so bili zastopani prodajalci sladšic. Toliko »mandolata« kot v ponedeljek Gorica najbrže še ni videla. Tudi prostori, kjer so »komedije«, so bili zelo dobro obiskani. Zanimivo je, da so lastniki najbolj privlačnih zabavnih novosti Nemci. Na živinskem trgu za Gradom je bilo do popoldanskih ur polno ljudstva in mnogo živine. Kupčija pa ni odgovarjala množici, ki je dolge ure zagrinjala ta obširni trg. Med njo je bilo mnogo opazovalcev in radovednežev, malo pa resnih kupcev. Pomanjkanje denarja se je opazilo povsod. Najslabši je bil konjski trg. Cene konjev so bile od 1000 do 3000 lir. Če je šel kakšen prvovrsten konj za to najvišjo ceno, nismo mogli dognati. Nekoliko bolj živa kot kupčija s konji je bila kupčija z govejo živino. Na trgu je bila samo domača živina in po večini boljše vrste, kajti za slabo govedo je cena tako nizka, da se je ne splačalo voziti na trg. Cena mladim volom, pr-

vovrstnemu blagu, je bila od 2.80 do 3.20 L kg; po tej ceni so šli tudi junci za rejo. Slabše pitana žival je dosegla k večjemu 2.70 L kg. Kra-ve so šle od 500 do 1600 L glava. Videli smo kmeta, ki je imel dve kravi, vsako s teletom. Pravil nam je, da mu ponujajo za lepo kravo, ki ima 14 l mleka, 1000 lir, za telčka 200 lir več. Par lepih težkih volov za delo je okrog poldneva ponujal kmet za 4600 lir. Če jih je prodal, ne vemo. Najboljši je bil trg za mlade prašičke. Bilo je prav živahno povpraševanje in je dosegel par osemteženskih pujskov 250 do 300 lir.

Na drugih tržiščih je bilo prodano večinoma vse na trg dovoženo blago. Seno se je prodajalo po 25 lir stot, drva po 50 do 52 lir m².

Enoten učni načrt v jugoslovanskih šolah.

V Belgradu je pretekli teden pričela zborovati komisija, ki bo sestavila enoten učni načrt za vse jugoslovanske ljudske, srednje in visoke šole.

Državni zbor.

Prva seja državnega zbora se je vršila 1. decembra. Ministrski predsednik Mussolini je predložil v odobritev pogodbo z Albanijo od 23. novembra 1927. — Parlament jo je v soboto 3. decembra potrdil s 274 glasovi. Proti pogodbi sta glasovala dva poslanca.

Netočne vesti o napadu na Mussolinija.

Nemški listi so prinesli vesti o ponovnem napadu na ministrskega predsednika Mussolinija. Rimska uradna agencija Stefani odločno odreja verjetnost takim vestem.

Vremenska nezgoda v Alžirju.

V Alžirju (francoska kolonija v severni Afriki) je povodenj grozno gospodarila. Cele vasi so izginile. 25000 kvadratnih kilometrov rodovitne zemlje pokriva blato, ki je do 30 cm visoko. Število mrtvih cenijo na šeststo. Škoda znaša kakih 600 milijonov frankov. Nevarnost se ni popolnoma končana, kajti nalivi še vedno trajajo.

Kemal paša se ženi.

Predsednik turške republike Kemal paša se je menda zaročil s sestro afganistanskega kralja. Kakor znano je Kemal paša odpravil množeno goženstvo na Turškem. Ker se pa on sam skoro vsako leto na novo poroči, ta preosnova ni bila za nje prav nič potrebna.

„Širite Goriško Stražo,“

Maurice Leblanc:

Skrivnostno oko.

(Doživljaji Arsena Lupina.)

Ona ga je z grozo poslušala. To reč osem dni jo je vlekel za nos!

Tiho vpraša: »Ste me za seboj izvabili? Toda čemu?«

»Se vprašate, ljuba prijateljica?«

Tedaj je njena roka tipala krog nedrij, kjer je imela skrit revolver. Prišla ji je misel, da bi počila to zverino.

»Najprej preberite to brzojavko, ki sem jo pravkar prejel, potem streljajte.«

Ona se obotavlja; nova zvijača? On pa privleče iz žepa brzojavko: »Tiče se vašega sina.«

Ona bere: Usmrčen bo v četrtek. Kot blazna plane nad Daubrecqua: »To ni res! Je laž. V četrtek? Pri- znajte, da je to laž!«

Moči so ji odpovedale po tem izbruhu sovraštva in žalosti. Naslonila se je in le nerazumljivi glasovi so se ji trgali iz grla.

On je med tem mirno izpil čašo šampanjca in začel: »Sprevidi torej, Klarisa.«

Pri tem žaljivem tikanju skoči

ona pokoncu: »Prepovedujem vam, da v tako žaljivem tonu govorite z mano.«

On skomigne.

»Vidim, da še ne uvidite. Morda zato ne, ker še pričakujete pomoči. Od Prasilila, ki je tudi zapleten v kanalsko afero? Lahko tudi njemu tako posvetim, da odfrči, ha, ha,« in si zadovoljno mane roke.

Potem nadaljuje: »Torej od te strani ni nič upanja. Ostanemo gospodje Lupin, Grogard in Le Ballu, ki menijo, da jim ni nihče kos. Pa je drugače.« Sname telefonsko slušalo in govori: »Gospodična, prosim pošljite gori gospoda, ki sedi nasproti vašega urada... Da, gospodična, gospoda z rjavim klobukom. On bo že vedel. Hvala, gospodična.«

Ko je obesil slušalo se je zopet obrnil k Klarisi: »Bodite brez skrbi. Gospod zna molčati. Bil je preje tajni policist in mi je že parkrat prav dobro služil. Sledil vam je za vsakim korakom. Stopite bliže, Jakob!« Odprl je vrata in v sobo je stopil majhen gospod z rdečkasto brado.

»Jakob, bodite tako dobri ter povejte na kratko gospej, kaj ste delali od srede zjutraj, ko ste povzo-

čili, da je na Lyonski postaji v Parizu stopila v vlak.« Jakob je iz nož tranjega žepa privlekel beležnico, malo polistal ter pričel v uradnem tonu: »Sreda zvečer. Ob sedmih petnajst na Lyonskem kolodvoru. Čakam na gospoda Grogarda in Le Balluja. Prideta s tretjim gosposdom, ki ne more biti nihče drugi, ko gospod Nicole. Sposodil sem si za deset frankov jopič in čepico nekega nosača; nagovoril sem gospode ter jim kot po naročilu gospe povedal, da gre voznja proti Monte Carlu. S pomočjo sluga v hotelu »Franklin«, sem prestregel vse brzojavke naslovljene na gospodarja. Četrtek. Trije gospodje preiskujejo vse hotele.

Petek. Slugi v hotelu »Franklin« sporočim naj jim brzojavi, da je treba iti za sledom v San Remo.

Sobota zvečer. Na peronu. Za deset frankov si sposodim od vartarja »Palene des ambassadeurs« čepico. Pri prihodu treh gospodov jim kot po naročilu gospe Mergy povem, naj se peljejo v Genovo, hotel Continental. Gospod Nicole hoče iz vlaka izstopiti, pa ga zadržijo. Čez eno uro se vrnem v Nico, kjer čakam novih povelj.«

Gospod Jakob zapre beležnico in pristavi: »Končano! Današnje poročilo bom nocoj vpisal.«

»To kar tako lahko zvršite, gospod Jakob. Opoldne. Naročim za gospoda Daubrecqua dva spalna prostora v brzovlaku za Pariz. Z naslednjim vlakom se odpeljem do obmejne postaje Ventimiglia, kjer pazim na vse potnike. V slučaju, da hočejo gospodje Nicole, Grogard in Le Ballu iz Italije preko Nizze v Pariz, moram brž brzojaviti na policijo, da se Arsene Lupin in tovariši nahajajo v tem in tem vlaku.«

Ko je Daubrecq sklonil te besede je pospremil gospoda Jakoba ven, zaklenil vrata in se postavil pred Klariso. »Zdaj me poslušaj, Klarisa! To pot se ni upirala. Kaj naj pa zmore proti tako zvitemu in mogočnemu sovražniku! Brez moči je zrla vanj.

»Poslušaj me,« ji reče z zlohotnim veseljem. »Kar ti zdaj povem je nepreklicno. Zdaj je dvanaest. Ob dveh in osemindesetdeset gre zadnji vlak, slišiš, zadnji, s katerim lahko še pravočasno dospem v Pariz, da rešim tvojega sina. Hočeš torej da se s tem vlakom odpeljem?«

(Dalje.)

P. K.

TOLMINCI.

(Ko sem prebral Pregljev veliki roman).

Odprta vrata so v tolminsko zimo:
tu vidiš grajske grofe, šegave biriče,
otroke, žene, tlačene kmetiče,
njih vodjo Gradnika in ubogo Tino.

Z gora so vsuli v mesto se tlačani,
pred njimi stara pravda gre preteča,
če pade grad, odpre se temna ječa,
svobodni stopajo iz nje Gorjani.

Pa udari sredi maja silna roka:
prišla je sodba kruta in krvava,
na Travniku umirajo glavarji...

Ječijo Gore, zemlji srce poka,
zdaj padla Gradniku je mlada glava —
in Krn blešči se ves v ognjeni zarji.

Kaj je novega na deželi?**Podgora.**

Pri nas plešemo. Imeli smo že tri plesne kar zaporedoma. Ljudje se čudijo, kako je to mogoče, ko je vendar sama vlada proti plesnemu divjanju. Kdaj bo to nehalo?

Prvačina.

Kdo nam županil bo? Še vedno ni odločeno, kjer bo sedež županstva, ali v Dornbergu ali v Prvačini. Že je kazalo, da bo Dornbergu pripadla ta čast, a v zadnjem hipu so Vogerci vstali in pravijo: Mi ne maramo priti pod Renče, ker je predaleč! Priklopijo naj nas novi dornberško-prvaški občini, katere sedež bodi v Prvačini. Vogerci so vložili tako prošnjo. Pa naj bo že kot hoče, zdi se, da je vendar bilo umestneje, ko smo domačini odločevali, kjer in kdo naj bo župan.

Vrtojba.

V četrtek, na praznik Brezma, dežne bodo naša dekleta slovesno razvila zastavo Marijino. Ta dan se bo izvršilo blagoslovljenje zastave dekliške Marijine družbe. Bog daj, da bi naša dekleta vztrajno hodila za njo!

Podsabotin.

Te dni smo imeli pri nas zopet dve poroki. 19. novembra sta se za vedno združila ustanovitelj in bivši predsednik prosvetnega društva in izvrsten igralec Anton Terčič in Marija Leban. Isti dan sta se poročila Bensa Jožef iz St. Mavra in Berta Marinič. Poroka obeh parov se je vršila s sv. mašo, pri kateri so peli domači pevci. Na predvečer slavnostnega dne so tovariši zapeli bivšemu predsedniku par lepih pesmi. Terčič Janez se mu je v lepem govoru zahvalil za njegovo vneto delo. Obema paroma želimo v novem stanu obilo sreče. — Nekaj o naših korijerah bi rad povedal. Nekdo je moral plačati za pot Pevma - Oslavje (pol urice peš) 2.80 lir, to je skoraj toliko kot iz Črnič v Gorico. Zdi se mi, da bi bilo dobro, ako bi podjetje Ribi pregledalo in po možnosti popravilo cene. Potujočemu občinstvu pa priporočam večjo obzirnost do starih ljuudi. Videl sem, kako je vstopila v voz stara ženica in morala stati, ker se je ni nihče usmiliti, da bi ji odstopil svoj prostor. — Naše ceste so v zelo slabem stanju. Čas bi bil, da se popravijo.

Čepovan.

Dne 4. t. m. je bila prisrčna otvoritev spominske plošče 44 vojakov faranov, ki so padli v svetovni vojni. Otvoritev se je izvršila z molitvami za mrtve. Izborni čepovanski pevski zbor je zapel dvojce pretresujočih žalostink. Plošča je izdelana iz finega kararskega marmorja. Vi-

seka je 1.60 m, široka 1.10 m. Ob straneh je okrašena z lavorjevim reliefom, na vrhu pa ima baročni okras. Vzdana je na prav primeren mestu pred cerkvijo, dovolj vidna od vseh strani, a obenem krija pred vremenskimi vplivi. Delo je izvršil g. Viktor Veronese iz Gorice in sicer za sorazmerno nizko ceno L 1200. Isti je postavil pred kratkim tudi okusno obhajilno mizo v farno cerkev. Tudi s tem delom smo prav zadovoljni. Čakamo pa še velikega zvona, ki je sicer že vlit, a počiva v livarni. Da bi ga le kmalu dobili. Z dosedanjima dve- ma smo v vseh ozirih zadovoljni.

Slap pri Vipavi.

Dne 23. novembra se je poročil Ivan Bone z Anico Marc iz Planine. Naj vživata srečo in zadovoljnost v zakonu. Bog živi!

Kanal.

Umrli je po daljšem bolehanju bivši župan g. Karel Angeli, star 54 let. Bil je zaveden narodnjak, pošten mož in dober oče svoji družini. Zadnja leta je moral pretrpeti marsikatero bridko uro radi svoje značajnosti. Naj mu bo lahka domača zemlja, katero je iskreno ljubil! Družini naše sožalje.

Vrhopolje pri Vipavi.

V četrtek 24. novembra sta pri nas nastopila pot zakonskega življenja Ivanka Lavrenčič in Lozej Franc. Bila sta vrla družvenika. Pri cerkvenem in narodnem petju, pa tudi na dramatičnem polju sta bila med prvimi. — Kot zavedno dekle je nevesta posvetila svojo skrb telovadbi. Vadila in organizirala je telovadne odseke po družini v gore-njevipavskem okrožju. Prijatelji pevci so jima zapeli par lepih pesmi pod oknom. Hvaležni za njun trud na prosvetnem polju, jima želimo obilo sreče in na mnoga leta. Bog živi! — Kot po drugih farah na Vipavskem, se je tudi pri nas pričel večerni pouk italijanskega jezika za odraslo mladino. Udeležba v šoli je bolj pičila.

Lozice pri St. Vidu nad Vipavo. (Strašen zločin.) V družini tukajšnjega prekupčevalca Ivana Premerna, starega 59 let, je vladal že več časa radi družinskih razmer prepri. Zadnjo soboto, na dan cerkvenega patrona sv. Franciška Ks., smo imeli običajno »šagro«. Okrog osme ure zvečer je nastal v omenjeni hiši prepri med ženo in možem. V spor je posegel, najbrže naščuvan, 36 letni zet Gašper Mislej. Po kratkem prerekanju je slednji po- grabil ročno sekiro in udaril z njo nesrečnega tasta od zadaj po glavi. Povzročil mu je 14 cm dolgo rano tako globoko, da so izstopili mož-

gani. Nesrečni Premieren je ostal seveda na licu mesta mrtev. Grozno dejanje se je izvršilo v kuhinji. Najbrže v želji, da bi zakril sled, je ubijalec po umoru zavlekel mrtvo truplo pred hišo na neka drva in zbežal. Na lice mesta so kmalu prihiteli orožniki, ki so v nedeljo aretirali ženo ubitega Premerna in njegovo hčer, ki je poročena z Mislajem. Pozneje se je, kakor izvemo, tudi Gašper Mislej sam javil orožnikom. Nečloveško dejanje ni pretreslo samo domače vasi, temveč tudi vso okolico, v kateri je bil Premieren dobro znan.

Sedlo.

Naš občinski načelnik g. Jožef Lazar se je v svoji nevarni bolezn podal v Gorico, kjer se zdravi v sanatoriju usmiljenih bratov pri sv. Justu. Vsi občinarji iz srca želimo svojemu načelniku domačinu, da bi hitro okreval in se zdrav vrnil v svoj delokrog, kjer vlada dve obširni občini.

Vogersko.

Po 11 dolgih letih smo končno tudi pri nas dobili tri nove zvonove iz livarne Colbachini v Bassano. 6. nov. smo jih pripeljali na lepo okrašenih vozovih iz železniške postaje na Volčjdragi ter jih spremili v slovesni procesiji skoro vseh faranov na naš prijazni griček do cerkve. V nedeljo, dne 13. novembra pa nam jih je blagoslovil preč. g. kanonik monsignor Berlot, ko nam je poprej naš g. župnik v pridigi lepo opisal in razložil pomen in namen cerkvenih zvonov. Naši cerkveni pevci so jih pa pozdravili s krasno in možem, ki so zvonove za to slovesnost lepo obesili in vse tramove odeli z zelenjem, ter dekletom, ki so vse tako okusno okrasile s cvetjem in trakovi. Lepa hvala tudi cerkvenim botercam in botram, ki so se ob tej priložnosti spomnili velikih potreb naše cerkve. Kljub slabemu vremenu je bilo navzočega mnogo ljudstva ter je vladalo pri srčno veselje nad lepim novim zvonilom, ki ima tudi zelo mile in ubrane glasove. Končno sodbo seveda prepuščamo strokovnjaku. Dal Bog, da bi ti naši blagoslovljeni zvonovi dolgo, dolgo do poznih rodov zvonili ter vabili vernike k službi božji in k molitvi!

»Zvonovi zvonite, k molitvi vabite, ker prazno je delo brez sreče z nebes!« (Dopis je radi pomote zakasnel, kar naj nam Vogerci oprostijo! Uredništvo.)

Orehovlje.

Naša cesta, ki pelje iz glavne v Vrtojbi v vas, je hvala Bogu pravljena in prenovljena. Posebno je dobro, da se je napravila tista železna ograja na več nevarnih mestih, nad mlinom in Vrtojbo. Delo, ki se je vršilo na račun vojne odškodnine, je izvršila »Stavbena druga« iz Mirna. — Do pred kratkim smo imeli Orehovci, svoje lastno štetje hišnih števil. Zadnji čas pa so nas priključili tudi v tem oziru k naši občini v Biljah, tako, da štejemo zdaj zaporedne hišne številke od njih naprej. Ni naš namen tukaj, da bi se spuščali v razmotrivanje, ali je to za nas dobro ali ne, čeravno so nam s tem, rekli bi, nekako uničili našo samostojnost in smo sedaj skoro Biljenci in ne več Orehovci. Radi bi pa, da bi nas tudi v drugih stvareh tako upoštevali, kot upoštevajo naše soobčane v Biljah. Omenimo naj le električno luč v občini. V Biljah imajo javne svetiljke skoro na vseh vogalih in križiščih. Pri nas v Orehovljah smo imeli nekaj časa cele tri žarnice na vasi; že več časa pa je, odkar so se te pregorele in zdaj niti petrolejk nimamo več, ki bi nam svetile po vasi kot smo jih imeli pred vojno. Potrebne pa so na mnogih mestih, posebno po vrhu otoka nad mlinom. Če od nas zahtevajo, da spolnjuje-

mo dolžnosti napram občini, bi radi videli, da nas upoštevajo tudi pri uživanju občinskih pravic. Prosimo tem potem g. občinskega načelnika, da bi se za stvar pobrigal in nas pravil tudi v tem oziru red.

Lokovec nad Kanalom.

Naš poštar, ki je obenem tudi občinski sluga, obhodnik itd. nam je zopet razglasil novo uredbo glede pošte. Odslej bodo dobivali pošto na dom le nekateri srečni v sredini občine in sicer, kdor ni oddaljen nad 1½ km od cerkve. Kdor pozna našo občino, bo vedel, da ni s tem ustrezno niti ¼ prebivalstva; druge ¾ pa naj, ako hočejo kaj dobiti, hodijo same iskat, pa bi še kmalu ne vedeli kam. Poštar je sicer pripravljen »po dobroti« oddajati pošto na dom tudi bolj oddaljenim, toda le po enkrat na teden. Prizadeti so prebivalci iz Gore-njega Lokovca, od koder imajo nekateri do pošte po 2 uri daleč. Pred vojno je imel ta del svojo nabiralnico v »Črčih«, ki je ljudstvu zelo dobro služila in prihranila mnogo poti. — Čudno je tudi to, da nam je poštar razglasil, da časopisi ne spadajo v pošto ter da se ne mudi jih oddajati. Ne moremo skoro verjeti, da bi bila višja poštna oblast izdala kakemu poštarju take odredbe, saj je vendar za časopise plačana poštavna poštna pristojbina.

Ukve.

Že nekaj let se je govorilo pri nas o električni razsvetljavi. Predlagana sta bila dva načrta, o katerih se je razpravljalo: ali naj bi ustanovili sami lastno centralo v vasi ali naj bi napeljali luč iz centralne v Avčji vasi. Obveljal je drugi načrt. Podjetje (firma) v Avčji vasi je že lani postavilo droge proti Ukvam in proti Zabnicam, a luč smo čakali zaman. Letos so razpeli tudi električno žico (drat), a še vedno nismo imeli mnogo vere, da nam bo skoraj elektrika svetila, ker nas pravi v Avčji vasi pri centrali vsako večje deževje precejšnjo škodo. No, pa je vendar ob koncu novembra prišla električna luč tudi k nam, da si se je zasebniki doslej še malo poslužujejo. — Gospodarsko stojimo letos bolj šibko. Zaslužka je malo in še kar se zasluži se mora v mnogih slučajih dolgo in dolgo čakati, preden se dobi. Nekateri imajo zasluženih po tisoč in več lir, a nimajo včasih doma niti za sol in za tobak. Les in živinoreja, ki sta naš glavni zaslužek in dohodek, sta zelo izgubila na vrednosti. — Pred kratkim je »Straža« pisala o nevšečnih pojavih med fanti. Pa tudi dekleta, tako smo brali, marsikje niso taka kot bi morala biti. Harmonika jim igra tako vabljivo, da pozabijo na ves svoj dekliški ponos. Žal, ne moremo reči, da bi naša vas v tem oziru delala izjemo. Nekateri res mislijo, da deklica postane dekleta takrat, ko se zna pridno vrteti. A ne z metlo in kuhalnico po hiši in pri ognjišču, ampak tam kjer ni treba. Še eno in drugo stvar bi lahko zapisali, a bi bilo več žalostnega nego veselega. Zato za danes raje končamo. Pa drugič, če Vam bo prav.

Obnovite naročnino

Brez branja

ni znanja

za Goriško Stražo!

Valuta.

Dne 5. decembra si dobil:

za 100 franc. frankov	72.35 do 72.65	Lir
za 100 belg. frankov	256.— do 260.—	"
za 100 švic. frankov	354.50 do 356.50	"
za 100 češ.-slov. kron	54.45 do 54.75	"
za 100 dinarjev	32.32 do 32.62	"
za 1 šterling	89.93 do 90.03	"
za 1 dolar	18.38 do 18.44	"
Novci po 20 frankov	70.50 do 72.50	"
za 100 avst. kron	0.256 do 0.262	"

Vojno-odškodninske obligacije
dne 6. XII. 69.50.

Pozdravi naših delavcev.

Slovenski delavci, ki si služimo svoj kruh v severni Italiji, prov. Sondrio, pošiljamo pozdrave fantom in dekletom. Hvala Franc, Slap; Makuc Franc, Gornja Tribuš; Peter in Filip Šuligoj, Jožef Muravec iz Lokovca.

Književnost in umetnost.**Zbrani spisi Ivana Cankarja.**

(Šesti zvezek.) »Ob zori«. »Življenje in smrt Petra Novljana«. Hiša Marije Pomočnice. Uvod in opombe napisal Izidor Cankar. V Ljubljani 1927. Založila Nova založba. — Str. XVI + 360. — Nova založba se je tudi letos držala svojega velikonočnega in božičnega roka, ter izdala pred prazniki nadaljni zvezek Cankarjevih Zbranih spisov, tako da to veliko, zelo lepo opremljeno in slovnično tiskano delo redno napreduje. Šesti zvezek obsega zbirko »Ob zori«, ki je izšla pri Bambergu l. 1903, in v kateri je bil Ivan Cankar združil svoje črtice in novele iz l. 1898-1902.; pesnik sam je označil to delo kot delo »čisto pripovednega značaja«. Nato sledi »Življenje in smrt Petra Novljana«, prva zgodba iz cukrarne mrtvašnice, opis nesrečnega, do raščajočega dečka, ki zabloudi v življenje s svojimi sanjami in se upo, koji šele ob smrti, ko ugleda beli, nežni obraz matere, ki ga je edina ljubila. Tu se začneja Cankarjeva pesem »sladkega in otožnega hrepenenja«, ki se še krepkeje, pretresljiveje glasi v zadnji povesti tega zvezka, v »Hiši Marije Pomočnice«, kjer štirinajst neozdravljivo bolnih deklet s trdno vero pričakuje v smrti zdravja in življenja. — Uvod opisuje posamezne stopnje razvoja v pesnikovem duševnem življenju, kakor se zrcalijo iz novel knjige »Ob zori«, in pojasnjuje, kako je Cankar slednjič, po težki notranji krizi, dospel do motiva »hrepenenja«, ki ga poslej tako mnogokrat ponavlja, in do svoje nove forme poetskega idealizma. V opombah je zbran zgodovinski material, ki obravnava postanek vsakega dela in usodo vsake knjige po nje izidu; v teh opombah se razgrinja pred nami zanimiva slika naših književnih razmer, ki nas loči od njih komaj dobrih dvajset let, a ki se nam vendar že danes zdijo tako daljne. — Knjiga se dobi v Novi založbi in vseh ostalih knjižarnah; cena broš. izvodu Din 68, v polplatno vez. Din 84, v polusnje vez. Din 110.

»Domače in tuje živali

v podobah, I. del: Sesavci. Cena trdo vezani knjigi Din 30.—. Za uprav malenkostni znesek Din. 30 nudi ta zanimiva zbirka na 29 tabelah, izvršenih v naravnih barvah, 156 vrst četveronožnih živali t. j. samih sesavcev. Seveda ne obsega zbirka samo četveronožnih živali naših krajev, temveč tudi udomačene in divje živali vsega sveta. Tu se seznanimo z vsemi važnejšimi četveronožnimi živalmi gorkega juga in tropičnih dežel. Spoznamo pa tudi živalstvo ledenega severa in juga in pogledamo v morske globočine, kjer najdemo, razne sesavce čudne nianjosti in posebnih narav, med njimi razne morske velikanke, podobne deloma ribam, ki jih pa moramo prištevati med četvero-

nožne živali ali sesavce, ker imajo toplo rdečo kri, pljuča za dihanje in ker žive v svoji mladosti od materinega mleka. Za našo učečo se mladino ni lepšega in koristnejšega Miklavževega ali božičnega darila kakor ta nazorna zbirka. Če bo naša zbirka med našim občinstvom zanimanje in priznanje, kakršno zasluži, bo izdalo založništvo tudi nadaljne prirodopisne zbirke v isti obliki in opremi n. pr. ptice, ribe, golazen, hrošče, metulje itd. Knjigo je založila Jugoslovanska knjigar- na v Ljubljani.

Listnica uredništva.

J. Č. Sacile: Radi bi priobčili, toda ne moremo. Pozdravljeni!

Ali sme kmet zaklati in razprodati na drobno zaklano živino?

Vprašanje mnogih kmetov: Ali sme kmet zaklati svojo lastno živino (prešiča, kravo, tele — sploh govejo živino), četudi se ni ponesrečila in je popolnoma zdrava in razprodajati meso na drobno?

Odgovor: Ravnateljstvo daga je tajništvu K. D. Z. na to vprašanje odgovorilo, da je to kmetom na podlagi čl. 218 pravilnika o dachu, dovoljeno.

Če hoče kmet svojo zdravo živino zaklati in razprodati na drobno, mora napraviti naslednje:

1. vložiti mora prošnjo za zdravniški pregled;
2. plačati mora dach in prometni davek (tassa scambio);
3. plačati mora občini živinsko takso, (tassa zootechnica).

Darovi.

Fantje iz Plešivega pri Medani so darovali za naše Alojzijevišče v Gorici 10 lir o priliki dveh slavnostnih lokov novoporočencev. Srčna hvala.

Za »Slovensko sirotišče«: N. N. 100 L, č. g. župnik Ivan Franko 25 L, dr. Vlad. Orel v Gorici 50 L. — Srčna hvala!

IZJAVA *)

Podpisani izjavljam, da nisem plačnik dolgov in stroškov, ki jih je in ki jih bo napravil moj sin Čibež Franc iz Vojskega št. 11.

Vojsko, 2. decembra 1927.

Čibež Ivan, gozdar. — Vojsko št. 11.

*) Za članke pod tem naslovom odgovarja uredništvo samo v toliko, kolikor zahteva zakon.

ZAHVALA.

Zahvaljujem se zavarovalni družbi L'Union za hitro in točno likvidacijo škode, nastale po požaru na kolonski hiši vikarijske cerkve v Fojani. Priporočam družbo kakor tudi njenega zastopnika g. Avgusta Ravnika, Gorica, Via Barzellini št. 2.

Fojana, dne 30. novembra 1927.

J. Milanič, vik. upravitelj.

VABILO

k občnemu zboru Ljudske posojilnice v Rihembergu, ki se bo vršil dne 18. decembra 1927 ob 8. uri zjutraj s sledečim dnevnim redom:

1. Čitanje revizijskega poročila;
2. poročilo načelstva in nadzorstva;
3. odobritev računskega sklepa za l. 1926;
4. volitev načelstva in nadzorstva;
5. slučajnosti.

K obilni udeležbi uljudno vabi Odbor.

Na Slapu ob Idriji, v poslopu pošte, sem otvoril manufakturno trgovino. V zalogi imam veliko izbero ženskega in moškega blaga in perila. Vsakdo si lahko ogleda, ne da bi bil prisiljen kaj kupiti.

Priporočam se slav. občinstvu za obilen obisk.

Zahvala.

Za ganljive dokaze sočutja, ki so nam došli ob smrti našega dragega očeta

Josipa Sardoča,

se vsem blagim srcem iskreno zahvaljujemo. Posebno smo hvaležni gosp. profesorju Filipu Terčelju, ki je rajnega previdel s tolažili sv. vere. Naša zahvala naj gre gosp. zdravniku dr. Silviu Morpurgo, ki je vestno in požrtvovalno oskrboval pokojnika. Zahvaljujmo se gg. pevcem za tolažilne žalostinke, vsem prijateljem in znancem, ki so pokojnika spremili na poslednji poti in sploh vsem, ki so nam izkazali svojo naklonjenost in sočutje. Vsem: Bog plačaj!

Sv. maša zadušnica za pokojnega se bo vršila dne 9. t. m. ob 7. uri zjutraj v cerkvi sv. Ivana.

Gorica, dne 6. decembra 1927.

Družina Sardočeva in sorodniki.

Dimnikarskega vajenca išče Josip Kandusch, Trbiž: da hrano, stanovanje in obleko. Učna doba tri leta.

**ZOBOZDRAVNIŠKI ATELIE
ROBERT BERKA**

Gorica, sedaj Corso Verdi 36.

Laboratorij otvoren že leta 1918.

Sprejema od 9. do 12. in od 2. do 6., ob nedeljah in praznikih od 9.—12.

**PRSNE BOLEZNI
(Zdravljenje prsne votline)****REVMATIČNE BOLEZNI****Dott. A. Mazzocca**

Civiale — Via Carlo Alberto 8

Kabinet za žarke X, diatermijo, za zdravljenje z ultravioletnimi žarki, termolux in microscopia.

Sprejema vse delavnike od 10—12.

POZOR!!

Velika zaloga mrtvaških potrebščin 20% ceneje kot povsod drugod. J. Saksida, trgovec z mrtv. predmeti. Dornberg št. 3.

**PLJUČNE BOLEZNI
Dott. Cerretti**

Radiologični kabinet je odprt:

v Vidmu: Via del Sale 15 (vse dni)
v Gorici: Via Barzellini 3 (ob sredah in petkih ob pop. urah).

Zavod Dr. BONCINA-FINETTI

TRST, Via Fabio Filzi 23, V. n. Tel. 48-03

Zagotovljeno 3-dnevno zdravljenje

„ŠIJATIKE“

(Trganje v kolku)

Zdravljenje živčnega trganja v laktih in v bokih. — Sprejema od 10—12 in od 15—17.

Telefon št. 16

Ustanovljena l. 1889

Poštni ček. 10.533

MESTNA HRANILNICA LJUBLJANSKA

(GRADSKA ŠTEDIONICA)

Stanje vložnega denarja nad 260 milijonov dinarjev

LJUBLJANA
PRESERNOVA ULICA

Stanje vložnega denarja nad 1040 milijonov kron ..

sprejema vloge na hranilne knjižnice kakor tudi na tekoči račun, in sicer proti najugodnejšemu obrestovanju. Hranilnica plačuje zlasti za vloge proti dogovorjeni odpovedi tekočem računu najvišje mogoče obresti.

Jamstvo za vse vloge in obresti, tudi tekočega računa, je večje kot kjerkoli drugod, ker jamči zanje poleg lastnega hranilniškega premoženja še mesto Ljubljana z vsem premoženjem ter davčno močjo. Uprav radi tega nalagajo pri njej sodišča denar nedoletnih, župnijski uradi cerkveni in občine občinski denar.

Naši rojaki v Ameriki nalagajo svoje prihranke največ v naši hranilnici, ker je tu popolnoma VAREN.

ACQUA DELL'ALABARDA

proti izpadanju las.

Vsebuje kinin in je vsled tega posebno priporočljiva proti prehladu in za ojačenje korenin. Steklenica po 6 lir — se dobiva v lekarni Castellanovich, lastnik F. Bollafio, Trst, Via Giuliani 42. — V Gorici, Via Carducci 9 pri Fiegel.

Zdravnik**za zobe in usta
Dr. LOJZ KRAIGHER**

sprejema

v GORICI

Piazza della Vittoria št. 20

**Teod. Hribar (nasl.) - Gorica
CORSO VERDI 32 - - (hiša Centr. Posoj.)**

Velika zaloga češkega platna iz znane tovarne Regenchart & Raymann, vseh vrstno blago za poročence kakor tudi velika izbira moškega in ženskega sukna.
Blago solidno! Cene zmerne!